No. 1504 Zaterdag 26 October 1912. 29ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

VERSLAG

der Algemeene Vergadering van den „Curaçaoschen Handelsbond" van den 28n. September 1912, gehouden in 't gebouw van den „Vlechtcursus Pietermaai", des avonds te 8 uur.

Aanwezig de Heeren: H. J. Cohen Henriquez, voorzitter, G. A. Winkel, ondervoorzitter, S. S. Maduro L., penningmeester, Julius L. Penha, Jossy C. Henriquez H. Chumaceiro, E. H. L. Maduro, J. M. J. Ellis, Julio A. de Lima, Manrique Capriles, Joseph Cardoze, Salomon de Casseres, D. de Marchena Jr., Mauritz Brandao, Julius L. Penha Jr., S. E. L. Maduro, M. M. L. Maduro, David Cardoze, Jos. M. L. Maduro, Morris E. Curiel, leden, en J. P. G. Ecker, secretaris.

De Voorzitter opende de vergadering en de notulen der algemeene vergadering van den 1n. Augustus jl. werden zonder aanmerking geresumeerd.

In welgekozen bewoordingen werden de leden verwelkomd en de Voorzitter drukte de voldoening van het Bestuur uit over het feit, dat de leden door hunne talrijke opkomst het bewijs hadden geleverd van hunne belangstelling in den Bond, over welke belangstelling de Bond zich niet altijd heeft mogen verheugen.

Zijn dank daarvoor betuigende, uitte de Voorzitter den wensch dat uit de te voeren discussiën nieuwe lichtpunten mogen ontstaan, die de voornaamste industrie in deze Kolonie ten goede zouden kunnen komen.

Daarna stelde de Voorzitter de vergadering volgenderwijs op de hoogte van de redenen, welke het Bestuur geleid hebben, deze zitting te beleggen

Die redenen waren: „dat na de verschijning van een artikel in de „Amigoe di Curaçao", van den 24n. Aug. getiteld „De hoedenindustrie op Curaçao", verschillende leden van den Bond zich tot het Bestuur hadden gericht met het verzoek, dat de Bond zijne aandacht zou willen schenken aan voornoemd artikel, aangezien zij meenden, dat het boven aangehaald stuk grievend was voor den handelsstand alhier;

dat in voornoemd blad „Amigoe di Curaçao" nummer van 14 dezer, een tweede stuk voorkomt, waarin o. a. het denkbeeld wordt aangegeven tot het uitzenden uit Nederland van een deskundige op handelsgebied en wenken worden gegeven op welke wijze onze Bond zou moeten werken;

dat de redactie klaarblijkelijk niet ingenomen is met de wijze waarop door den Bond wordt gewerkt, zoodat bedoeld stuk opnieuw aanleiding gaf aan eenige leden, om wederom het Bestuur te verzoeken eene algemeene vergadering te willen beleggen;

dat indien de Bond zich ten deze onbetuigd laat, zulks den indruk zou geven, dat hij zich vereenigt met het standpunt door de Redactie van het blad ingenomen, en niet wenschende het spreekwoord „die zwijgt, stemt toe" ten deze toegepast te zien, heeft het Bestuur gaarne gehoor verleend aan het verzoek van gemelde leden.

Resumeerende dus in 't kort de grieven tegen die stukken, is het Bestuur van oordeel, dat het gelaakt artikel van de „Amigoe" een zeer slechten indruk in Nederland omtrent onzen handelsstand zal kunnen maken en dat het uitzenden van eenen deskundige op handelsgebied ten opzichte van de hoedenindustrie, voor de kolonie van volstrekt geen praktisch nut zal zijn, integendeel wellicht belemmerend op die industrie zal werken.

In welke richting toch zal die deskundige met vrucht werkzaam kunnen zijn? Immers meent het Bestuur dat elk exporteur de markt kent waar hij zijne producten kan afzetten en niet minder de wijze waarop hij handelen moet, om de grootste winst te behalen.

Uit een stuk, voorkomend in het nummer van „Neerlandia", dd. 9 dezer, blijkt voldoende, dat een dergelijk deskundige in Nederland beter op zijne plaats zou zijn dan in de kolonie en uit dat van de „Amigoe", dat de Redactie van het blad totaal niet op de hoogte is van de handelstoestanden alhier.

De Voorzitter deed daarna voorlezing van het zoo-evengenoemd stuk uit „Neerlandia", voor het geval eenige der leden er niet mede bekend zijn.

Voorts maakte de Voorzitter de opmerking, dat de Redactie van de „Amigoe" de felle concurrentie, welke tusschen de opkoopers heerscht een ongezonden toestand noemt; maar wat wil zij dan? Het vormen van een **trust**? Is dit niet in strijd met hare principes? Haar streven is toch, dat de vlechtsters beter betaald worden en het is zeer te bezien of zulks verkregen zou worden, indien er volkomen overeenstemming heerschte tusschen de opkoopers van het artikel, met betrekking tot de te betalen prijzen, want er zou dan veel kans bestaan, dat de prijzen geheel door hen beheerscht zouden worden ten nadeele van de vlechtsters, waartegenover staat, dat, in verreweg de meeste gevallen, concurrentie het algemeen ten goede komt.

Na voorlezing door den Voorzitter van de aangehaalde artikelen, voorkomende in de „Amigoe di Curaçao" en „Neerlandia", werd het woord verleend aan een ieder die het Bestuur zou wenschen voor te lichten door hunne opinie te doen kennen omtrent de zaak, waarvoor de vergadering was belegd.

Omtrent het doel door de vergadering beoogd en de wijze van handelen, die als de beste aan te bevelen zou zijn, ten einde de zaak zoo duidelijk mogelijk uit te leggen en zoodoende de bedoelde artikelen van de „Amigoe" afdoend te wederleggen, werd door den voorzitter en verschillende leden breedvoerig van gedachten gewisseld, terwijl door enkele leden aanmerking gemaakt werd, dat het wel vreemd mag heeten dat, alhoewel de Curaçaosche stroohoeden meer in Nederland dan in de andere Staten van Europa ten toon werden gesteld en daarvoor sterk reclame gemaakt, juist het moederland het land is, waar onze hoeden nagenoeg geen afzet hebben.

Door andere leden werd ook kritiek uitgeoefend over de nalatigheid van zekere handelaren in stroohoeden in Nederland, die de voor hunne zaak benoodigde hoeden niet uit de kolonie zelve betrekken, maar wel uit Londen, Berlijn en Weenen, waardoor zij voor een artikel, afkomstig uit hun eigen kolonie, veel duurder moeten betalen. Tevens beweerden eenige leden exporteurs van stroohoeden, dat zij meer dan eens Curaçaosche stroohoeden naar Nederland in consignatie hebben verzonden en dat die hoeden zelfs een en twee jaren onverkocht zijn gebleven, zoodat zij verplicht waren ze naar Londen te reexpedieeren, ten einde ze aan den man te kunnen brengen, alwaar zij direct verkocht werden.

Alhoewel de vergadering aanneemt, dat UN COMERCIANTE in zijne twee artikelen in „El Imparcial" openbaar gemaakt, de gelaakte artikelen van de „Amigoe di Curaçao" gedeeltelijk reeds degelijk heeft weerlegd, zijn er nog eenige punten, die gereleveerd dienen te worden; zooals o.a. de vraag van de „Amigoe":

„En is het nu niet zeer vreemd, dat terwijl de hoeden veel beter gevlochten worden, de prijs der gewone daalde van f 9. op f 4, zooals UN COMERCIANTE zelf aan haalt?"

Hieromtrent is de vergadering van meening, dat er niets vreemds in die aangelegenheid ligt, wanneer men weet, dat gemelde stijging van f 4 tot f 9. slechts gedurende twee weken heeft plaats gehad en wel in den loop van het jaar 1902, uithoofde van een buitengewoon groote aanvraag, welke eene zeer felle concurrentie heeft teweeggebracht, waarbij echter niet uit het oog dient verloren, dat de duur betaalde hoeden niet bij opdracht en evenmin bij contract waren opgekocht.

Met het oog op bovengenoemde omstandigheid en in aanmerking genomen de fluctuatiën van de markt in het buitenland, van welke fluctuatiën men hier dikwijls niet tijdig genoeg op de hoogte kan zijn, zal het in de meeste gevallen de voorkeur verdienen tegen een commissie-loon te werken en niet voor eigen rekening in het artikel te speculeeren. Wel is waar, zullen de gemaakte winsten dan veelal kleiner zijn, maar men is geheel gevrijwaard voor verlies.

In hoeverre onze kooplieden zich met kleine winsten tevreden stellen, meent de vergadering niet te kunnen beoordeelen.

Elk koopman zal toch het beste moeten weten welke richting 't hem convenieert in te slaan.

Het is ook de vergadering absoluut niet bekend in hoeverre het waar is, dat voornamelijk de handel in den vreemde gebaat wordt door de verbetering onzer vlechtproducten, maar wel kan behoorlijk geconstateerd worden uit de statistieken alhier gehouden, dat de Curaçaosche bevolking thans wel degelijk een ruimer profijt trekt dan voorheen.

Daar waar zoo sterk aanbevolen wordt eensgezindheid in 't bepalen van prijzen der hoeden, wordt weder gesproken over 't uitoefenen van invloed op de hoedenbeurs.

Op de vraag: Waartoe dient de CURAÇAOSCHE HANDELSBOND meent de vergadering, dat een antwoord harerzijds niet achterwege mag blijven en merkt zij aan: dat de Bond dient tot de bevordering van den Curaçaoschen handel; doch absoluut niet in den geest van de „Amigoe", aangezien zijne opvatting van steun en medewerking lijnrecht in strijd is met die van genoemd blad

Wat betreft de mededeeling van de „Amigoe", dat de best gevlochten hoeden van iedere soort volgens de officieele prijsopgave ook met de hoogste prijzen behooren betaald te worden — de minder goed gevlochten hoeden betaalt men van zelf minder — is de vergadering van meening, dat dit nu juist kan geschieden doordat de kooplieden niet eensgezind zijn

Hierna stelde de Voorzitter de volgende vraag.

„Is het in het belang van de hoedenindustrie dat concurrentie aangemoedigd wordt? of dient zij eerder tegengewerkt te worden?

Hierop gaf de vergadering als hare opinie te kennen, dat concurrentie, in het belang van elke industrie, wenschelijk is en dat zij ook ten deze als onvermijdelijk beschouwd moet worden.

Met betrekking tot den uit te zenden technicus voor de hoedenindustrie, is de vergadering van oordeel, dat het beter zou zijn, dat hij zijn werkzaamheden tot Nederland bepaalde, want daardoor zou men dáár, waar geklaagd wordt, een rechtstreekschen handel tusschen Moederland en Kolonie tot stand kunnen brengen, waarbij beide partijen profijt zouden kunnen hebben; immers wordt nu geklaagd, dat de handelaren in Nederland onze artikelen tegen hooge prijzen moeten betrekken. Zie „Neerlandia" No. 9, blz. 210.

Waar er sprake is van een deskundige voor onze uitvoer-producten, is 't aan geen twijfel onderhevig, of de aankomst van ZEd zou met vreugde begroet worden, indien hij zich kon bepalen tot de andere exportartikelen, aangezien de algemeene opinie luidt: dat de hoedenindustrie, welke thans alhier ongetwijfeld bloeit, niet zoozeer hulp noodig heeft, als wel de andere takken van uitvoer, t.w. zout, dididivi, ens.

Eenige leden gaven te kennen, dat er alhier kooplieden zijn, die, alhoewel zij een commissiehandel drijven, toch voor eigen rekening in hoeden speculeeren.

Betreffende de vijandigheid van den handel ten opzichte van de hoedenindustrie, neemt de vergadering de later door de redactie van de „Amigoe" gegeven verklaring wel aan, maar kan toch niet als hare meening verzwijgen dat het standpunt waarop genoemde Redactie zich blijkens haar eerste artikel had geplaatst, grievend was voor den handelsstand alhier.

Naar aanleiding hiervan werd voorgesteld en aangenomen, een verslag der vergadering aan de redactien der alhier verschijnende nieuwsbladen ter publicatie aan te bieden.

Curaçao, 14 October 1912.

De Voorzitter: H. J. Cohen Henriquez.

De Secretaris: J. P. G. Ecker.

Naschrift van de Redactie.

In ous nummer van 24 Augustus schreven wij: „De handel staat nog veel te los naast, soms zelfs vijandig tegenover deze volksindustrie, en dat moet en kan zeer zeker verbeterd worden".

Door een ingezonden artikel van *Un Comerciante* in *El Imparcial* kwamen wij 3 September te weten, dat vele Curaçaosche kooplieden deze woorden verkeerd verstaan hadden en ze gelijkwaardig meenden aan de Spaansche uitdrukking: El comercio de esta plaza hostiliza à veces la industria de sombreros".

Onmiddelijk wezen wij op dit misverstaan in ons nummer van 7 September, waarin wij duidelijk aangaven, dat hoofdzakelijk slechts de tegenstelling van *naast* en *tegenover* staan bedoeld was, los en vijandig waren bijkomende gedachte. Deze uitdrukking is volstrekt niet gelijk met een verklaring zonder meer „dat de handel de hoedenindustrie soms vijandig is." „Wij hebben door onze tegenstelling slechts laten uitkomen „dat de Handel nog te weinig vriend-

St. Martijnsche „Flikjes en Flokjes."

Het was mijn eerste Zaterdag op St. Martin!

Voor huismoeders en Pastoors moge de Zaterdag al een drukke dag zijn door stoffelijke en geestelijke schoonmaak — zoolang men nog vreemd is onder vreemden, blijven er ook op den Zaterdag nog uurtjes over om te denken, te mijmeren etc.

In een *dolce far niente*-stemming liep ik mijn kamer op en neer, toen een welgekleed heer mij over de deurtjes van mijn galerij, een papier toestak en weer heenging. Deze scène verliep als een cinematograaf-voorstelling, geen woord werd er gehoord.

Nu al een belasting-biljet? ze zijn er hier als de kippen bij, mopperde ik al in mij zelf.

Edoch het was niet zoo.

No. 35.

Saturday, June 8th. 1912.

St. Martin

Day by Day

J.C. Waymouth.

Mijn achting-thermometer voor S. Martin steeg ettelijke graden in de hoogte.

Zoo, zoo, zijn wij hier een courant rijk?

Dat pleit voor den ondernemingsgeest van de firma.

Monthly Subscription, Four Copies,..... 20 cts.

Nog al duur voor vier miniatuur-velletjes, 50 hollandsche centen.

Maar voor de goede zaak moet je iets over hebben.

Maar de facteur was al weg en zoo kreeg ik nooit gelegenheid een abonnement te nemen, dus ongevraagd wordt mij 't blaadje thuis gestuurd, iedere week opnieuw.

Of ik er spijt van heb?

Une question bien posée est demi resolue, zegt de „Day by Day" in No. 50.

Welnu, onpartijdig zullen wij de zaak uiteenzetten. Van persoonlijke veete kan hier geen sprake zijn.

Ondanks de waarheid, dat in een kleine maatschappij men gemakkelijk iemand leert kennen, vooral een *hervorragend* persoon, toch weet ik niet den redakteur ooit ontmoet te hebben, laat staan gesproken.

„Zijn geest leeft in zijn boeken."

En over dien geest gaat de kwestie, de geest van de „Day by Day."

Iedere aflevering is een luxe-uitgaaf. Niemand toch zal het mij kwalijk nemen, als ik een aparten omslag, waarvan drie pagina's blank en één alleen voor titelblad dient, een luxe noem. De grootste kranten met groot kapitaal kunnen zich zulk een luxe niet veroorloven. En hier heeft men het feit, dat men haast evenveel bedrukt als onbedrukt papier krijgt voor hetzelfde geld!

Geen wonder, dat ik den eersten keer het krantje uitlas van a tot z.

Lastig Engelsch voor iemand, die zoo pas op St. Martin is, maar een troost werd het mij te hooren, dat zelfs Engelsch-sprekenden de „Day by Day"-taal lang niet alledaagsch vinden.

Enfin, dat is dan ook niet de hoofdzaak, alhoewel minder praktisch misschien.

De groote denker St. Paulus schreef ook wel in duistere taal, maar zijn ideeën in praktijk gebracht kunnen een geheele wereld hervormen.

De „Day by Day" wil dit ook voor St. Martin. Maar..... de ideëen-wereld van dit blad in praktijk gebracht, zou ons eilandje, althans het Nederlandsche gedeelte, een afschrikkend model worden van hoe-het-niet-moet zijn.

En dit is nu geen klakkeloos beweren, maar steunt op feiten.

In ieder nummer van de courant klinkt de oorlogskreet tegen 't gouvernement en het wettig bestuur. Weg er mee! Hoe gauwer opgeruimd hoe beter! Vrijheid, geen dwang.

De publieke opinie regeere, geen wetten etc. etc.

En hoe de „Day by Day" soms van leer trekt tegen eenige achtenswaardige burgers, wier eenige misdaad is, dat zij ambtenaren zijn, is beneden critiek, zoo iets mag geen eerlijke journalistiek heeten.

Een zeker iemand zeide mij eens: Weet je waar de „Day by Day" voor dient? Het is zooveel als een wekelijksche opruiming van gal.

Enfin, dat laat ik op rekening van mijn zegsman.

Zeker is het, dat de Redacteur wel talenten heeft, maar aangewend in zulk eene richting dienen zij eerder *in ruinam* dan wel ten bate van het volk.

Theorieën opzetten tegen het wettig gezag kunnen tot niets nuts baten.

En daarom moge men vrij ingenomen zijn met het feit, dat zelfs het kleine St. Martin een krantje rijk is; van zulk een krantje kunnen wij zeggen „non tali auxilio" liever *niets* dan zóó iets.

Sedert eenige weken heeft de „Day by Day" zijn titelblad versierd met het volgende versje:

Here shall The Press the People's right maintain,
Unawed by influence and unbribed by gain.
Here patriot Truth her glorious precepts draw
Pledged to Religion, Liberty and Law.
(Story)

Moge nu ook de krant volgens deze gulden regelen ingericht worden!! Op het oogenblik is die wijsheid nog maar bij wijze van uithangbord *buiten* de deur, moge zij ook een woordje mee te spreken krijgen *in* de krant, en het is allright, dan bezitten wij iets dat ten bate is van volk, wet, godsdienst etc.

Hopende spoedig zulk eene verandering ten goede, wenschen wij de „Day by Day" nog een lang leven toe.

Maar gaat dat niet, dan bidden wij: Van ruzie en oorlog verlos ons Heer!!

En wij zullen niet treurig zijn over dit smartelijk (?) verlies.

* * *

3 October 's morgens vroeg is de „Dreadnought" in.

Een grootsch feit in de wereldhaven van St. Martin.

En een gezellige drukte.

Alles is relatief in dit ondermaansche. De „Dreadnought" is ons zeekasteel, zoowat de K. W. I. M. van voor-hier.

Je krijgt zoo iets van een St. Nicolaas-avond gevoel, zonder het kinderachtige van speculaas en marsepijn, of liever plus zoo'n gevoel, krijg je ook zoo'n snoep-verlangen naar die Curaçaosche couranten en nieuwsberichtjes.

En dan zoo'n stapeltje kranten en brieven!

Daar smul je van!

Alles, alles is even belangrijk, tot de advertenties incluis.

Neen, zelfs tot de Charada's van „Ala Blanca".

Een massa oude vriendjes ontmoet ik er in, jongens die misschien voor mij nog grootere raadsels waren dan de charada's die ze nu opsturen.

Maar ik vind het een verblijdend teeken, dat ze zoo voor den dag komen, het geeft in alle geval blijk van een zekeren durf en begrip van meewerken met den verdienstelijken redacteur.

Een latijnsch spreekwoord zegt „de schipper spreekt van den wind en de boer van zijn vee" en daarom spreek ik van mijn oude vrientjes en durf er wel bij zeggen, dat ik ze hier mis op het St. Martijnsche.

Wat een verschil, die Otrabandsche jeugd of die van-hier! En wat karakter en meer nog wat aantal aangaat. Clubs vormen, unions of hoe je ze nu ook noemen wil, zal wel voorloopig tot de pia vota behooren bij gebrek aan quorum.

Maar dat mag ik wel zeggen — en ik weet het uit goede bron — de kindermondjes zijn hier niet zoo *sushi* als op ons hoofdeiland. Dit zij eerlijk bekend, niet om te verbitteren, maar om te verbeteren.

Doch de „Dreadnought" bracht meer dan kisten en kranten.

En dit is een feit, dat ik ter overweging geef aan hen die er misschien bij kunnen hebben.

Mijn ex-jongen, zal ik hem maar noemen, ging er twee maanden geleden van door en dus terug naar Curaçao in Juli j.l.

En..... daar komt hij warempel weer terug met nog een anderen vriend om..... schoenmaker te worden op St. Martijn. Waarom? Omdat hij begrepen heeft, dat er op St. Martijn wel wat te verdienen is voor zulk soort vakmenschen, waar Curaçao van overloopt. Mij dunkt, dat er hier voor een of anderen kleermaker etc. ook wel wat te doen zou zijn. Op dat gebied is St. Martijn niet rijk en in aanmerking genomen de niet al te ongunstige financieele draagkracht der bewoners zou het voor een of ander wel een bestaan worden, naar mijn bescheiden meening althans.

En nog iets bracht de „Dreadnought" maar daarover later.

schappelijk *samenwerkt*, nog te weinig geregelde aansluiting zoekt bij de nijverheid".

In de voorlaatste alinea van bovenstaand Verslag van den Curaçaoschen Handelsbond: „neemt de vergadering (deze) verklaring wel aan" en erkent daardoor: het misverstaan dezer woorden is aanleiding geweest, dat vele leden van den Bond zich gegriefd gevoelden. Deze leden voelden zich beleedigd door woorden, die de *Amigoe* niet bedoeld, noch geschreven had, maar die zij meenden zóó verstaan te hebben.

Is het nu redelijk dit alles te erkennen en toch de *Amigoe* op een standpunt te plaatsen, dat niet werd ingenomen, en alleen door misverstaan van eenige woorden grievend kon genoemd worden voor den Curaçaoschen Handelsstand?

De gevoelens van de *Amigoe* zijn toch sinds jaren algemeen bekend.

In het bizonder met den Curaçaoschen Handelsbond heeft de *Amigoe* steeds in zeer vriendschappelijke verhouding gestaan.

De *Amigoe* heeft het initiatief genomen tot oprichting van den Bond; week aan week heeft de redactie getoond zeer veel belang te stellen in de verrichtingen van den bond; steeds heeft ons blad uit alle kracht de ontwikkeling van Handel en Nijverheid trachten te bevorderen, vooral die der hoedenvlechterij; met welk recht verdenkt men ons dan nu plotseling van vijandelijkheid? Meent men een woord als grievende beleediging te verstaan, men keere niet onmiddelijk een trouwen vriend den rug toe, maar onderzoeke eerst, of men wel goed verstaan heeft, men vrage desnoods opheldering en verklaring. Maar waarom, op een misverstand, in den vriend van weleer op eens den vijand gezien en hem allesbehalve vriendschappelijk behandeld?

Verklaren kunnen wij ons een dergelijke handelwijze niet.

Wij zullen ook niet verder naar een verklaring zoeken, maar alleen beleefdelijk vragen, dat men ons voortaan goed leze, niet verkeerd versta, en ons geen woorden in den mond legge, die wij niet gesproken hebben.

Een tweede vermeende grief ziet men in ons stuk van 14 September, waarin het uitzenden van een technicus op handelsgebied in de branche hoeden werd besproken.

Niet door ons werd dat denkbeeld aangegeven, maar door den Heer DE NASSY, vertegenwoordiger der West-Indiën op de tentoonstelling te Deventer.

Ook de wenken door ons gegeven, op welke wijze de Bond zou moeten werken, zijn niet in den smaak gevallen; men vreest zelfs, dat ons artikel in Nederland een zeer slechten indruk zal geven omtrent onzen handelsstand.

Dit laatste zou ons bepaald spijten.

Om dezen mogelijk verkeerden indruk weg te nemen bestaat er echter een zeer afdoend middel: De Bond publiceere geregeld een Verslag over zijne verrichtingen. De Kamer van Koophandel en Nijverheid, zoowel als de Curaçaosche Handelsbond, laten veel te weinig van zich hooren. Uit New York, uit Londen worden ons verslagen van de Nederlandsche Kamer van Koophandel toegezonden, en telkens leest men dergelijke verslagen der groote handelssteden in verschillende Bladen. Overal wordt er blijkbaar prijs opgesteld, dat het Publiek behoorlijk op de hoogte blijft.

Alleen van Curaçao hoort men niets. En dan durft de Bond nog schrijven, dat de *Amigoe* totaal niet op de hoogte is van de handelstoestanden alhier.

Als dat zóó is, wordt het hoog tijd onze redactie eens degelijk in te lichten. Maar, indien de *Amigoe* op Curaçao zelve totaal onkundig blijft, hoe verkeerd moeten de begrippen over onzen Handel in Nederland en in den vreemde dan wel zijn!

Een reden te meer om geregeld een Verslag te publiceeren.

Dit geregeld opmaken van het Verslag wekt ook de belangstelling der leden. Het hierboven afgedrukte Verslag is er het bewijs van.

De Curaçaosche Handelsbond believt verder ook niet gediend van een deskundige uit Nederland.

Waarom dit denkbeeld niet onmiddelijk bestreden, zoodra het verzoek van den Heer DE NASSY aan den Minister hier bekend werd? De Curaçaosche Handelsbond is zeer zeker bevoegd om over dit denkbeeld advies uit te brengen.

Maar, dat men dan het advies ook met redenen omkleede. Een vraag: In welke richting toch zal die deskundige met vrucht werkzaam kunnen zijn? is niet voldoende.

Vooralsnog blijven wij het werkelijk achten in het belang van den Curaçaoschen Handel, dat zulk een hoedentechnicus op handelsgebied worde uitgezonden.

In Europa en Amerika wordt het meer en meer gebruikelijk groote handelszaken onder geregelde contrôle van accountants te plaatsen. Die praktische handelslui maken gretig gebruik van dit nieuwe middel, door de moderne wetenschap hun aangeboden, om hun zaken immer perfect in orde te houden en bij de minste afwijking onmiddelijk volmaakt op de hoogte te zijn.

De Curaçaosche Handel verkeert op het oogenblik in een overgangstijdperk. Steeds werd hier over malaise geklaagd, terwijl thans door den hoedenhandel een nieuwe phase van opflikkering is ingetreden. Zou in deze omstandigheden de voorlichting van een bevoegd deskundige niet zeer dienstig kunnen zijn?

Zulk een expert bemoeit zich volstrekt niet met de particuliere zaken van iederen koopman in het bizonder, maar ziet alleen naar den gang van zaken in het algemeen. Zijn talent is organiseerend; zijn optreden moet ten doel hebben van den Bond een band te maken, welke alle hoedenkooplieden samenbindt, niet tot het vormen van een trust, maar om meer coöperatief samen te werken in het belang van het algemeen, in dat van Handel zoowel als van Nijverheid.

Een particulier handelshuis, dat plotseling zijn handel ziet verviervoudigen, zal toch ook wel een deskundige willen raadplegen om naar middelen uit te zien om zulk een bloeienden toestand zijner zaken te bestendigen, zoo mogelijk nog te verbeteren.

Het raadplegen van een deskundige is nooit vernederend, maar geeft blijk van verstand en voorzichtig beleid.

En nu zouden wij zoo graag de herleving van de aloude Curaçaosche hoedenindustrie voor goed bestendigd zien en verzekerd voor de toekomst, opdat zij weer niet opnieuw inzinke.

Onze kooplieden zijn bekwaam genoeg om dit te bewerken, maar een technicus op handelsgebied brengt meer eenheid in de verschillende gevoelens, en kan de algemeene leiding op handelsgebied op zich nemen, zooals de Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ dit met zoo veel succes deed op technisch gebied.

De uitspraak van den Curaçaoschen Handelsbond, dat de hoedenindustrie alhier ongetwijfeld bloeit en niet zoozeer hulp noodig heeft, komt ons wel wat voorbarig voor en onvoorzichtig.

Deze industrie is steeds vooruitgaande en begint te bloeien, maar is nog in het allereerste stadium van haar ontwikkeling.

Om als volksindustrie een blijvende beteekenis te erlangen, moet zij nog heel wat toenemen en veel meer profijt opleveren. Na jarenlangen stilstand van zaken verblijden wij ons allen, en terecht, in de langzame herleving van den handel door de hoedenindustrie. Maar wat beteekent eigenlijk een uitvoerhandel van nauwelijks een half millioen? Dat kan men toch geen bloeienden toestand noemen.

Om den uitvoer van hoeden op te voeren tot voor een waarde van 5 à 6 millioen blijven wij de voorlichting van een deskundige op handelsgebied gewenscht achten.

BOVENWINDSCHE STEMMEN.

Saba 4 October 1912.

Mogelijk heeft een of andere geweldige nieuwtjesjager van Trinidad zijn wijzen neus in een Hollandsche courant gestoken en uit de Sint Martijnsche „Flikjes en Flokjes", een flikje gepikt: „dat Saba, een onherbergzame Rots, goed voor vogels is, niet voor menschen", en op zijn manier geredigeerd voor zijn courant.

Zoo laat zich het best het verbluffende nieuws verklaren, dat men in enkele koloniale bladen der Windward-eilanden lezen kan, dat Saba door de droogte vreeselijk te lijden heeft, dat er absoluut geen voedsel (....ook geen vogeltjeszaad?) noch water te krijgen is en dat het volk in *massa* het eiland verlaat.

Jammer dat er niet bijstaat, dat er een epidemie is uitgebroken door de lange de heuvels verspreide onbegraven lijken, dat er torpedojagers zijn heengezeild met doctoren, verbandstoffen, schepen om water en provisie aan te brengen.

Nu, zoo heel erg is het gelukkig nog niet.

Nochthans heeft onze bevolking zeer veel van de droogte te lijden. Voedsel van den grond is niet in overvloed meer te verkrijgen, de aardappel-, tania- en casaveplant staat te kwijnen en belooft dit jaar veel schaars te zullen blijven; aan bananen alleen die in den eeuwig vochtigen top welig tieren, nog geen gebrek, evenmin als aan geïmporteerde waren. Doch om de laatste te verkrijgen zijn middelen noodig die eveneens zeer schaars zijn bij de families, die geen naaste betrekkingen in het buitenland werkzaam hebben.

Ook de watersnood is groot. Het volk dient naar de wellen aan den zeekant te gaan om water te halen, hetgeen voor het Bottomvolk een klimmerij beteekent van 800 voet, voor het Cuarter- en Hellsgate-volk van ± 1800 voet, en dat met zware bakken water op het hoofd. Daarom is het een groote verdienste van onzen Gezaghebber een grootschen regenbak te hebben gebouwd in de Bottom, die in latere watersnooden veel leniging brengen zal en verdient de vraag overweging: zou het niet goed zijn ook in de Windwarside zoo'n regenbak voor algemeen gebruik te bouwen? — Ons Gouvernement heeft ooren voor iedere klacht die redelijk is. Dat hebben wij, Bovenwinders, ondervonden in zake onze mailbooten.

In de plaats van die twee oude kasten, die vroeger de verbinding onderhielden, hebben wij thans een uitstekend stel schepen, veilig, vlug en net. We wagen het thans nogmaals onze stem te verheffen en een alleszins redelijken wensch te uiten, nu meer bijzonder voor het eiland Saba. Saba is geen haven rijk. Iedereen die het eiland bezocht, heeft dat gemis ondervonden. Is hij geland aan de Zuidzijde, zijn landingsplaats was een stukje zandrijk strand van ± 2 Meter breed, waar zijn boot werd opgesjord; had hij het geluk aan de Latherbay te landen, zijn roeiboot bracht hem tot aan een strook zeesteenen, waarop hij uit zijn bootje met een sprong wippen moest. Een betere landingsplaats is er ook niet te maken. Steigers, zeebrekers etc. zijn een onmogelijkheid en daarom schikken wij ons goedsmoeds in dat lot. Trouwens hoe ongeriefelijk ook, veel gevaar is aan dat landen zelf niet verbonden.

Wat mij echter hoogst onaangenaam, ja zelfs gevaarlijk dunkt, is het van boord halen van passagiers en goederen zooals het gewoonlijk geschiedt.

Een schip komt aan aan de Forthbay en blijft *op stroom liggen*. Gewoonlijk staat er een hooge zee en waait een flksche bries, zoodat het in een korten tijd weer een goeden afstand van de kust afdrijft. Daar volgt uit: De kapitein moet zijn schip herhaaldelijk weer bij de kust brengen, hetgeen veel moeite en tijdverlies veroorzaakt; de roeiboot heeft langszij het schip, in volle zee al hobbelend en dobberend, passagiers en lading op te nemen om daarna goed beladen een grooten afstand op de onstuimige golven af te leggen naar de kust. Passagiers doodsbenauwd en met reden, goederen dikwijls doornat.

Wel, gooi dan dicht onder de kust het anker uit! doch, daar zit 'm juist de kneep. De plaats daar is zeer gevaarlijk om te ankeren, vooral voor grootere schepen. De grond bestaat uit rotsblokken, waarin een anker nog maar niet grijpen wil, zoodat er immer groot gevaar bestaat dat zoo'n anker loslaat, het schip op drift slaat en tegen de rotsen aanloopt. Hetgeen een paar weken geleden met onze mailschoener geschiedde, dank zij de waakzaamheid van den Captain zonder noodlottige gevolgen. Daarbij ieder schip heeft geen ketting genoeg om het anker in het vadems diepe water tot den grond te laten reiken en bovendien eischt het anker ophalen zeer veel tijd.

Anker dan aan de Latherbay. Daar is de ankergrond beter, doch behalve de andere moeilijkheden van groote diepte en tijdverlies komen er nog bij, gewoonlijk hooge zee, zeer gevaarlijke landingsplaats en een zeer steile ongemakkelijke weg voor de passagiers om naar boven te komen.

Een noodzakelijk vereischte is daarom, in onze Forthbay een of twee deugdelijke boeien te leggen, waaraan de schepen kunnen meeren. Dat geeft den kapitein gerustheid, het schip veiligheid, den dienst vlugheid, den passagiers gemak en minder kosten, den goederen ongeschondenheid. De onkosten zijn niet zoo groot en de goede resultaten die er uit volgen, wegen er zeker tegen op. Laat men desnoods de ijzeren schroefpijlers die hier aan de wal liggen voor een steiger in spe, als oud ijzer onder den hamer brengen en er een stel boeien voor koopen, want die steiger zal wel in alle eeuwigheid in spe blijven. Een nieuwe proef verlangen wij dan ook geenszins, alleen maar een boei.

Bij gebrek aan brood, zijn wij tevreden met korstjes van pasteien.

Noode ziet men het Hoofd der Openbare School in de Windwardside, den heer I. A. Lampe vertrekken. In de jaren dat hij hier werkzaam was, heeft hij door zijn werklust en practischen geest in onderrichts-zaken de harten zijner leerlingen en die hunner ouders gewonnen. Zijn plichtbesef, dat hem onvermoeid maakte in de school, en zijn streven om de maatschappij nuttig te zijn, door kundige en beschaafde leden te vormen, heeft ongetwijfeld zijn school tot hoogen bloei gebracht. Ook amicaal in den omgang, zullen velen in hem een trouwen vriend missen.

Moge ZEd. even onvermoeid en onvervaard zijn zware taak op St. Martin vervullen, en rijpe vruchten zien van zijn verdienstelijk werk.

St. Eustatius 8 Oct. 1912.

Per „Dreadnought" bereikte ons eindelijk het bericht, dat de Heer F. G. Groebe gezegevierd had bij de worsteling om den landraadszetel.

Aan den herkozene onze gelukwenschen.

Er is onlangs gestolen op St. Eustatius. U zult zeggen, dat gebeurt op St. Eustatius niet alleen. Doch hier is misschien wel het record geslagen in durf van onze langvingers. Er werd diefstal gepleegd met inbraak, in den winkel van den Heer Every, gelegen in het centrum van St. Eustatius, vlak tegenover het huis van den Gezaghebber, bij volle maanlicht, en liefst nog wel vier zakken meel tegelijk. Of er nog meer kleinigheden aan de vingers zijn blijven kleven, kon nog niet worden geconstateerd. Men moet zich bij dat bedrijf wel heelemaal op zijn gemak gevoeld hebben. Maar goed, dat we op een eiland leven, waar geen wegen zijn voor auto's, anders zou men angst gaan krijgen voor een nieuw stel auto-bandieten. Ofschoon na ontdekking van den diefstal krachtdadig is opgetreden door de justitie tot opsporing der schuldigen, is het tot nog toe niet mogen gelukken den onschadelijk te maken. Laat onze politie zich den slaap uit de oogen houden tegen den tijd, dat de vier zakken meel verwerkt zijn. Een bed op een politiewacht heb ik altijd komisch gevonden. Is de politiewacht tegelijkertijd politiewoning, dan zou het hard zijn opruiming daarvan te willen houden. Doch is het enkel wacht, dan is zulks een naaste gelegenheid tot slapen. De nabijheid van zulk een meubelstuk moet in een eenzamen nacht bijna gaan werken als een slaapmiddeltje We willen intusschen hopen, dat onze gauwdieven thans een meer rechtvaardig middel mogen gevonden hebben om lichaam en ziel bij elkaar te kunnen houden. Aangezien er gister een flinke hoeveelheid regenwater is neergeplast, zal er thans ook wel meer werk te vinden zijn. De regen zette in des nacht's en bleef maar altoos voortplassen tot vier uur in den namiddag. Na afloop wees de regenmeter 144 m.M. 't Is voor de benedenwindsche bewoners om van te watertanden. Ik hoop, dat ze ondertusschen daar ook een flink ... pak gekregen hebben. Den geheelen dag bleef alles maar potdicht in huis opgesloten. Zoo nu en dan slechts zag men er, in alle mogelijke lompen gehuld, op de teenen de straat doorkruisen. Ook na afloop heel weinig verkeer meer en 's avonds ongewoon rustig in mijn buurt. Zelfs de trouwe rhumshop-bezoekers schenen het te koud en te nat te vinden om even hun slaapmutsje te komen nemen. Ofschoon onze katoenplanters zulk een regen wel gaarne wat vroeger gezien hadden, kan men toch nog wel zeggen „beter laat dan nooit". Voor vroeggeplante en thans reeds in bloei staande katoen zal de regen denkelijk vrijwel nutteloos blijven; doch er is dit jaar nogal veel laat geplant, en daar voor bestaat thans nog alle hoop op succes. Ook de jams en sweetpotatoes kunnen er nog goed bij varen.

De in het voorjaar aangelegde dammen, het kranig werkje onzer Curaçaosche jongens, hebben de eerste waterproef glansrijk doorstaan. 't Is dus geen onbegonnen werk geweest, dat bij de eerste de beste bui zoo maar zou wegspoelen, gelijk ik indertijd hier en daar kon hooren beweren. En geen overdreven werk ook; want wie weet, wat er weer kon zijn weggespoeld en wat een reparaties er weer noodig zouden geweest zijn, ware dat werk niet ondernomen geweest in 't begin des jaars.

Ingezonden Stukken

Geachte Redacteur,

Wil nogmaals zoo goed zijn plaats in te ruimen voor onderstaande regels in uwen „Amigoe."

Bij voorbaat mijn dank. Ter zake Weken lang zijn er beraadslagingen gevoerd in den kolonialen raad over een stukje grond, dat aangekocht zou worden door het gouvernement, om eene betere verbinding te krijgen tusschen Monte verde en de zee. Uren lang gesproken over het hoe en wat van die eenige meters grond.

Gaarne zoude ik nogmaals de aandacht der Autoriteiten willen vragen voor de gronden, gelegen tusschen de plantages Fuik, Duivelsklip en Punta tera aan den eenen kant en Klein St. Joris en Oranjeberg aan den anderen kant van ons eiland.

St. Barbara gaat verkocht worden; de mijnen zullen weer bewerkt; er moet plaats zijn voor woningen voor honderden arbeiders!

In een vorig nummer van uw courant 1491 heb ik meer dan genoegzame redenen aan de hand gedaan, om de algemeene opinie te bevestigen, dat die gronden, zijnde Jan Franki, Seroe Pretoe, Seinpost en Paradera, verbonden met de kuststrook ten Noorden en ten Oosten van ons eiland, van af Punta-Cajon tot aan Cueba misa, Gouvernementsgronden waren.

Het eigendom dier gronden heeft het Gouvernement niet verkregen door daden van geweld of zuivere willekeur of van eenvoudig gedoogen art. Wetboek 1975. Dat bezit is voortdurend en onafgebroken, ongestoord, openbaar en niet dubbelzinnig geweest. art 1974. Nooit is door de eigenaars der verschillende plantages, noch door de vorige bezitters, (voor Fuik de heer Abraham Delvalle, voor Klein St. Joris de heer Izaak Debrot, voor Oranjeberg de heer Jacobus Naar) noch door den tegenwoordigen bezitter, de familie Maal, verzet aangeteekend tegen het sprokkelen van hout en het springen van steenen, het branden van kalk en houtskool; nog nooit de toegang naar zee over deze gronden geweigerd aan onze visschers.

De afgebakende en afgezette grenzen der respectievelijke plantages lieten natuurlijk geen twijfel omtrent het wettig eigendom!

Zoo bleef de toestand der zaken tot begin van 1906. Wat was toen het geval?

Den heer Pliester, toen eerste luitenant van onze koloniale reserve, werd opgedragen een begin te maken met de opmeting van ons eiland. Deze heer logeerde langen tijd op Fuik, Klein St. Joris en Koningsplein, eigendommen van den heer Maal, en hield van daar uit zijnen ommegang. Natuurlijker wijze was op die plantages de gelegenheid om over de uitgestrektheid der verschillende gronden te spreken; daar was de tijd, om de rooi- en koopbrieven na te kijken en te onderzoeken of zij beantwoordden aan de grenzen, toen afgebakend. Het scheen, dat noch Fuik enz, noch Klein St. Joris enz, volgens rooi- en koopbrieven grootere grenzen toelieten dan deze respectievelijke plantages reeds hadden.

Met „afzetting van grooter omvang" had ook de heer Maal deze plantages „niet gekocht."

Maar......er zou een oud stuk gevonden zijn omtrent Jan Franki en waardoor uitgemaakt was, dat Jan Franki eene „plantage" moest geweest zijn (men vond er nog een stuk muur of pilaar?!) en in den oertijd toebehoord hebbende aan de eigenaren van Fuik.

Het zij zoo!

De kwestie kwam ter sprake onder het volk en bij ons gouvernement. Verschillende personen vervoegden zich bij den heer Gravenhorst, distrikt- en rooimeester van het gouvernement, om hunne belangen te verdedigen. Dezelfde heer Gravenhorst werd ook door 't gouvernement geraadpleegd, maar gaf de meest „afdoende" bewijzen voor „gouvernementeel" eigendom. Ondergeteekende heeft meermalen persoonlijk met hem den toestand besproken. Wie kon ook beter op de hoogte zijn dan de heer Gravenhorst? Had hij zelf als rooimeester de gronden dier plantages niet opgemeten en volgens bestaande koopbrieven en op aanwijzing der verschillende factoors? (deze toch zijn de aangewezen mannen om de grenzen van het eigendom hunner meesters te weten). Had hij zelf niet meerdere permitten afgegeven voor kalkbranding en houtsprokkelen; voor het springen van steenen en het kappen van kadoesjes, zelfs op Jan Franki!? Had hij zelf geen gronden uitgemeten voor den minderen man om daar te wonen of te planten en de huurpenningen daarvan geint? Voorzeker zijn de rapporten van den heer Gravenhorst in duplo en dan is 't toch wel de moeite waard voor leden van den Kolonialen Raad of belangstellenden oorlof te vragen, om inzage daarvan te nemen in het archief van onzen distriktmeester.

Ofschoon de zaak bij een contract werd afgehandeld en een modusvivendi geschapen, ik voor mij houd: het is „niet" afgehandeld!

Door den gouverneur Jhr. de Jongh van Beek en Donk werd eene commissie ter zake benoemd.

Voor den heer Maal, eigenaar der verschillende „plantages" trad op de heer H. Chapman. Het recht van 't gouvernement te verdedigen werd opgedragen aan den heer Gravenhorst. De derde man was de heer Pliester. Ik weet niet met hoeveel stemmen de zaak ten bate van den Heer Maal is beslist. Maar daar werd een contract tusschen het gouvernement en den heer Maal aan den gouverneur Jhr. de Jongh van Beek en Donk ter goedkeuring voorgelegd, waarbij het Gouverne-

ment als eigendom van den heer Maal beschouwde, niet alleen de zoo „gevonden” plantage Jan Frankl, maar nog eenige duizenden bunders grond meer, terwijl de heer Maal alleen 1000 hollandsche guldentjes aan 't Gouvernement gaf „als er mischien toevallig een stukje Gouvernementsgrond mee mocht zijn inbegrepen.” Mooier kan het niet.

Ik wil niet vragen of zoo'n importante zaak alleen mocht uitgemaakt worden door eene commissie van drie personen?

Ik wil niet vragen of de heer Jhr. de Jongh van Beek en Donk de compentente man was, om enkel met zijne handteekening duizenden bunders grond als om niet weg te geven.

Ik wil niet vragen of de koloniale raad onkundig is gehouden, maar „Holland” „was onkundig. Verwondering baarde 't mij, dat geen deskundigen, getuigen uit het volk, werden gehoord. Een man, zeker ter zakekundig is de heer Jan Debrot, thans op Bonaire, zoon van den heer Izaak Debrot, gewezen districtmeester van het Gouvernement en voormalig eigenaar van Klein St. Joris, die zelf jaarlijks een somme van 140 guldens betaalde aan het „Gouvernement” om alleen op de kuststrook zijn beesten te laten weiden en hout te kappen.

Was echter 't Gouvernement zelf wel genoegzaam op de hoogte?

Onmiddelijk na geboord te hebben van de overdracht der vermelde gronden, begaf ondergeteekende zich, in het belang van het volk, ten Gouvernementshuize en vroeg eene audientie aan bij den Hoogedl. Gestr. Heer Gouverneur, Jhr. de Jongh.

Onmiddelijk werd hem dit onderhoud toegestaan en met inwilliging van beiden werd de heer C. Muller, administrateur der domeinen geroepen, om samen nog eens de zaak goed onder de oogen te zien.

Het onderhoud duurde ruim anderhalf uur en het resultaat was, dat ondergeteekende door den gouverneur werd gemachtigd naar den Heer Chapman te gaan en voor te stellen de bij contract overgedragen gronden terug te koopen voor 12000 gulden. Gaande naar 't kantoor van den heer Chapman, vond hij daar alleen zijn klerk, de heer Jonckheer. Des middags had een onderhoud plaats met den heer H. Chapman ten zijnen huize, die natuurlijk eerst zijn lastgever moest consulteeren. — Slot was, „dat de heer Maal op het voorstel van het gouvernement niet kon ingaan.”

Ik vraag dus, was 't gouvernement zelf genoegzaam op de hoogte en was er geen dwaling bij het geven van den consensus, toen het contract gesloten werd?

Maar ik vraag nog, als de overgave van deze duizenden bunders grond moet steunen op „gevonden” oude rooibrieven van een oude niet meer bestaande plantage Jan Frankl? wie was dan de eigenaar van Jan Frankl? wie zijn de erfgenamen van Jan Franki en is bij contract alleen Jan Franki overgegaan als eigendom aan den heer Maal, of zijn niet mee gegaan Seroe pretoe, Seinpost, Paradera en voor een groot gedeelte de kuststrook? Op dit laatste kom ik nog terug. Als antwoord op mijn laatste vraag laat ik alleen volgen artikel 572 van ons wetboek nm: „gronderven en andere onroerende zaken, die onbeheerd zijn en geene eigenaars hebben, gelijk mede de zaken van den gene, die zonder erfgenaam overleden is of wiens erfenis is verlaten, behooren aan den lande.” Insgelijks behooren aan den lande:......de stranden der zee enz art. 573.

Maar wat ook van de zaak is, welke bewijzen men uit de gevonden rooibrieven kan bij brengen, het gouvernement was de bezitter en de eigenaar ter goede trouw en kon en moest in dit geval, voor het algemeen welzijn, dan „de verjaring” toepassen. Daarover een volgenden keer.

Uw dd.

P. fr. G. J. Dahlhaus
pastoor.

Berichten uit de Kolonie.

Regen.

Deze week heeft het Zondag en Maandag goed geregend boven S. Willibrordo, Port Marie, Rif.

Donderdagavond heeft het hoogstwaarschijnlijk over het geheele eiland geregend, op sommige plaatsen vrij hard, op andere weer minder.

Op Sta. Rosa viel Donderdag 56 mM.

Men is overal aan 't planten gegaan in de hoop, dat er spoedig weer een flink buitje valle. Op Aruba en Bonaire is reeds vroeger de regentijd ingetreden.

Estelle.

In plaats van de *Dreadnought* is de *Estelle* in de vaart gekomen als Gouvernementsschoener tusschen de eilanden. De *Estelle* is een nog betrekkelijk nieuw schip, 't werd zeven jaar geleden in Amerika gebouwd. Het is breeder en geeft meer ruimte op 't dek voor de passagiers, 't is hooger en krijgt minder zeetjes over. In drie kajuiten is plaats voor 12 eerste klasse, in iedere kajuit zijn 4 bedden, twee boven elkander. Alles ziet er frisch en zindelijk uit. Daar is ook een ruime diningroom, een W.C. gereserveerd voor 1ste klas. De 2e klas heeft eveneens ruimte, en heeft alles afzonderlijk.

't Is nog wel geen stoombootje, maar 't is toch al weer beter en gerieflijker ingericht dan op de vorige Gouvernementsschoeners.

Onze financien

beginnen de gevolgen der slechte tijden te gevoelen.

In het 3e kwartaal werd aan belastingen op Curaçao ± f 14.000 minder ontvangen dan in hetzelfde kwartaal van 1911, hoofdzakelijk hierdoor veroorzaakt, dat het accyns op gedistilleerd, wijn en bier ± f 5 000 terugliep en de grondbelasting ruim f 6000.

De inkomsten van onderscheiden aard haalden wel weer f 4.000 in, maar brachten aan huur van landsgronden en eigendommen f 3.000 minder op.

Een bemoedigend teeken is het echter, dat de opbrengst aan loodsgelden, posterijen, huur van gouvernements-entrepôts, en draadlooze telegrafie stijgende is.

De geringe achteruitgang onzer financiën is alleen te wijten aan de langdurige droogte en de gevolgen daarvan.

Dr. Samson.

Men heeft ons verzocht openlijk hulde te brengen aan den naar Saba vertrekkenden armen dokter, den Heer Ch. J. Samson. Dit jaar was de armenpraktijk in de benedendistricten verbazend druk door het overgroot aantal zieken. Dr. Samson heeft zich zelf geheel gewijd aan zijn praktijk en zich geen enkel oogenblik ontzien.

Het volk is hem zeer dankbaar daarvoor en had gaarne zulk een hulpvaardigen, menschlievenden geneesheer behouden. Uit eigen beweging hebben de armere buitenbewoners een petitie opgesteld om aan het Bestuur te vragen, dat Dr. Samson toch blijven mocht, omdat hij zooveel hart voor de zieken had en ze zoo uitstekend behandelde.

De dankbaarheid der armen, zoo spontaan geuit, zij Dr. Samson een blijvende herinnering aan zijn verblijf op Curaçao. Het ga ZEd. verder wel, ook op Saba.

Alfalfa

schijnt in de tropen ook flink uit de kluiten te schieten. De Directeur van het Weeshuis op Sta. Rosa heeft het daar reeds lang gezaaid en het staat er bijna 1 Meter hoog.

Schenking.

Naar wij vernemen is het gebouw, door de nagelaten betrekkingen van den heer J. E. Penso aan het Koloniaal Bestuur ten geschenke aangeboden, aanvaard onder voorwaarde, dat de huuropbrengst verdeeld zal worden onder de armen. Het Bestuur heeft zich het recht voorbehouden om het gebouw te verkoopen, indien het mettertijd een lastpost mocht blijken te zijn.

De zuiger.

De N. R. Ct. verneemt, dat de Internationale sleepdienst te Rotterdam, met den Minister van Koloniën een contract heeft gesloten voor het uitsleepen van een zuiger, bestemd voor de correctie der haven van Willemstad.

Deze zuiger wordt gebouwd door de Machinefabriek de „Hollandsche Yssel”, voorheen de Jong & Co. te Oudewater. (De C. Crt.)

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van de Heeren Agenten, de Hamburg-AmericanzGazette.

Koloniale Postspaarbank.

Gedurende de maand September.

Kantoren		Ingebracht
Willemstad		f 7.135.42
2e district		132.57
3e „		——
4e „		0.25
5e „		10.75
Oranjestad	Aruba:	143.67
3e district		
Kralendijk	Bonaire:	327.69
Rincon		9.50
Philipsburg, St. Mart. NG.		596.75
Oranjestad, St. Eust.		80.75
Bottom, Saba		172 30
Windwardside		127.50
	Samen:	f 8.737.15
	Terugbetaald:	f 8.873 93

Montefiore.

Ook dit jaar heeft het Bestuur van het Montefiore-fonds ter gelegenheid van den verjaardag van den grooten Filantroop, aan elk der gemeenten een gift toegezonden ter verdeeling onder de armen, wat dankbaar werd aanvaard.

Indrukwekkende plechtigheid.

Men schrijft uit de legerplaats bij Valkenswaard d.d. 22 Sept. aan „het Ctr.”:

Hedenmorgen om 9 uur had op de Lage Heide nabij Valkenswaard, waar sinds Dinsdag j.l. het 2de Regiment Infanterie is gekampeerd, een indrukwekkende plechtigheid plaats. Door den ZeerEerw. Pater Daelman, directeur der R. K. Militairen-Vereeniging te 's Bosch, werd in de open lucht voor de circa 2200 R.K. Militairen een H. Mis opgedragen De leerlingen van het pensionaat Eikenburg, te Stratum, vormden een wacht en zongen op verdienstelijke wijze een Hollandsche Mis, terwijl door het fanfarekorps van het regiment een tweetal heerlijke pieuze melodieën keurig werden vertolkt. Met de meeste aandacht werd deze verheven plechtigheid door de militairen en eenige honderde belangstellende burgers gevolgd.

Auto's worden goedkoop.

In verband met de betalingsmoeilijkheden van de United States Motor Company wordt nog het volgende gemeld: Het geheele kapitaal der maatschappij groot $ 42½ mill. schijnt verloren te zijn. De maatschappij controleerde circa tien der grootste Automobelfabrieken der Vereenigde Staten. De overproductie aan motorwagens schijnt een bedenkelijk karakter aan te nemen. Volgens officieele statistieken bedroeg de productie in 1904 rond 20.100 stuks met een totale waarde van meer dan $ 40 mill. en in 1911 rond 140.000 stuks met een waarde van meer dan $ 175 mill.

Regenval.

gedurende de maand Sept. 1912.

Fort Amsterdam	17.5	m.M.
Westpunt	36.1	„
Plantage Siberie	35.	„
Klein Sta. Martha	44.	„
Hoffi Abao	69.3	„
Cas Chikito -	27.	„
Sta. Maria		„
Groot St. Joris	25.5	„
Klein St. Joris		„
Santa Rosa	28.	„
Beekenburg	4.6	„
Noordkant	18.5	„

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 25 October 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG	0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.........	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.......................	„ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G...........................	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G............	„ 1.20
WOL per K.G..............................	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk.........	„ 0.50
BEENDEREN per K.G..................	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G..............	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No, 1...........per dozijn	„ 4.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 4.37½
„ „ 2 „ „	„ 5.—
„ „ 3 „ „	„ ——
„ „ 3 „ „	„ ——
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„ —.—
„ „ 6 „ „	„ 10—
„ „ 7 „ „	„ 9—
„ „ 8 „ „ OLA	„ 10—
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„ 15
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„ 18

Officieele berichten.

Mej. J. S. H. Forbes, in het bezit van de akte van onderwijzeres 3de klasse, is eervol ontheven van hare tijdelijke plaatsing aan de Hendrikschool.

De medeeigenaar van de plantages „St. Jan” en „Savonet” alhier, Gerard Henry van der Linde Schotborgh, is belast met het opsporen der misdaden en wanbedrijven, volgens de onderscheidingen bij algemeene verordening gemaakt, voor zooveel aangaat de uitgestrektheid vande twee bovengenoemde plantages.

Aan het hoofd der openbare school op Aruba, L. Maduro is tot herstel van gezondheid, acht dagen verlof verleend.

Aan den kommies 1ste klasse der belastingen alhier K. W. van Eps is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als zoodanig.

De kommies 2de klasse N. G. G. van Kampen is benoemd tot kommies 1ste klasse; de tijdelijke kommies 2e klasse Johan van Meeteren is definitief als zoodanig benoemd, en H. G. Quast is tijdelijk belast met de functien van kommies 2de klasse der belastingen.

Het door den Gezaghebber van Bonaire aan den deurwaarder bij het kantongerecht en deurwaarder der belastingen aldaar R. F. A. Harms verleend verlof van veertien dagen tot herstel van gezondheid, is door den Gouverneur goedgekeurd.

A. C. Heijzer is benoemd tot hulp. brievenbesteller, ten einde bij ontstentenis van een der brievenbestellers dezen tijdelijk te vervangen.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

79 ratten
176 muizen.

Buitenland.

Koning George en Bonar Law.

Het feit, dat Z. M Koning George V het wenschelijk heeft geacht, den leider der Conservatieven, Bonar Law, de beleefde uitnoodiging te doen toekomen, op het Kasteel Balmoral — waar de Vorst op 't oogenblik vertoeft — te verschijnen, heeft tot allerlei vermoedens en gissingen in de pers te Londen geleid. Het gerucht loopt, dat Sir Edward Grey aldaar, op den specialen wensch des Konings een belangrijk onderhoud met Bonar Law zal entameeren. Waarover de beide staatslieden het nu zullen hebben? Ons dunkt, het kan haast niet anders, of de Iersche kwestie, die dank zij het onzinnig, haast misdadig drijven van de papen-hatende Unionisten met hun leider Carson aan het hoofd, zal daar eens terdege onder zes oogen besproken worden.

Nu, dat mag waarlijk ook wel. Aan de bewering dat men zich in hofkringen beleedigd acht door het feit, dat de mannen van Ulster Sir Carson met Koninklijk ceremoniëel hebben ingehaald, hechten wij weinig waarde. Aannemelijker lijkt ons de meening van hen, die veronderstellen, dat de Koning zich ernstig ongerust maakt over de dreigende houding der Ulstermannen in Ierland en daarover eens op zijn gemak — mocht het zijn met afkeuring en klem — met Bonar Law wenscht te spreken. In deze meening worden wij versterkt door het feit, dat de leider der Conservatieven den Ulster-Unionisten reeds heeft geadviseerd, hun alle perken te buiten gaande agressieve houding, te matigen. Waarlijk, het werd tijd. En we hopen, dat de persoonlijke tusschenkomst van Koning George, sterk zal bijdragen, de houding van Sir Carson en consorten, die wij niet aarzelen ronduit schandelijk te noemen, binnen de grenzen eener behoorlijke, „loyale” oppositie te drijven.

Onlangs had in het stadhuis te Belfast de plechtige onderteekening plaats van het covenant, waarbij de onderteekenaars zwoeren zich met alle kracht tegen Home-Rule te zullen verzetten. Vervolgens trok men in optocht door de versierde straten. Te Belfast werden telegrammen van instemming van alle Unionistische leiders ontvangen.

Merkwaardige toestanden op de Fransche vloot.

Met de Fransche Marine, waar indertijd zooveel om te doen geweest is, en die in de laatste jaren door tal van rampen werd getroffen, moet het ondanks de ‚energieke maatregelen van den minister van Marine, Theophile Delcassé, nog lang niet in orde zijn. Een der door de regeering aangewezen inspecteurs, de Fransche afgevaardigde Daniélou, die met meerdere confraters een onderzoek moest instellen naar de vloottoestanden, o. a. omtrent de veiligheid op de schepen, de inrichting der buskruitkamers en de plaatsing der buskruitvoorraden, is uit de Fransche oorlogshaven Brest te Parijs aangekomen, ten einde Delcassé mondeling over zijn bevindingen in te lichten. En nu wil het ongeluk, dat Daniélou al heel „rare” dingen aan boord der Fransche oorlogsschepen heeft ontdekt.

Zoo werden bijvoorbeeld de draden der electrische geleidingen heel zorgvuldig uit de buskruitkamers verwijderd, om kortsluiting en daardoor elk gevaar voor brand, te vermijden; maar op sommige schepen zijn juist in de kruitkamers de dynamo's geplaatst voor de electrische liften, die voor het ophijschen van projectielen en kruitvoorraden zijn aangebracht.

Uit de kruitkamers, de projectielen-magazijnen en de daaraan grenzende gangen zijn alle houten beschotten en linoleum kleeden weggenomen, en zelfs is de olieverf van de muren gekrabt, opdat niets brandbaars in en bij de afdeelingen zal te vinden zijn, en op sommige schepen zijn vlak naast de kruitkamers de bewaarplaatsen van petroleum aangebracht.

Zoo zijn er meer, volgens het rapport van Daniélou, van die contradictoire toestanden.

En wat antwoordde minister Delcassé, toen hem dit alles was medegedeeld? Hij kon er niets aan doen. „Deze toestanden — zoo verklaarde hij — zijn mij bekend, maar daaraan kan ik niets veranderen. Het is onmogelijk de geheele binnenvedee-

ling van bestaande schepen te wijzigen. Maar ik zal wel maatregelen nemen om bij nieuwe schepen zulke fouten te doen vermijden."

Wie nu over het antwoord van den minister bevredigd is, onze inspecteur afgevaardigde niet. Hij zal de kwestie in de Kamer ter sprake brengen.

President Taft en de „Times."

De president van de Vereenigde Staten en het groote city-blad zijn aan het „guerroyeeren". En de Panama-kanaal-kwestie is er de oorzaak van. Aan 'n correspondent van 't invloedrijke orgaan, die hem voor zijn blad een verklaring vroeg over zijn Panama-Kanaal-politiek, heeft Taft geantwoord, dat hij tot de „Times" niets anders had te zeggen, dan dat hij het onbillijk achtte hem te beschuldigen van schending der tractaat-verplichtingen van zijn land, terwijl hij juist van meening is, dat zijn land, nooit tractaat-verplichtingen heeft aangegaan, welke nu heeten geschonden te zijn. Deze verklaring van Taft geeft de „Times" aanleiding tot een uitvoerig hoofdartikel, waarin het blad betoogt, dat het nimmer president Taft persoonlijk aanviel, nooit aan zijn aanval een persoonlijk karakter gaf. Het heeft alleen zijn eigen opvatting, en die der Britsche regeering, van het Hay-Pauncefote-verdrag verdedigd en gesteld tegenover die van den heer Taft.

Van deze gelegenheid maakt de hoofdredactie tevens gebruik, om het Britsche standpunt nog eens duidelijk uiteen te zetten.

De „Times" wijst er op, dat naar de Engelsche opvatting, de Vereenigde Staten volgens het Hay-Pauncefote-verdrag geen recht hebben hun eigen handel en scheepvaart door het Panamakanaal te bevorderen door middelen, die aan andere natiën niet zijn toegestaan. Andere natiën kunnen hun scheepvaart subsidieeren op haar eigen kosten. De Vereenigde Staten mogen datzelfde doen. Maar door het Hay-Pauncefote-verdrag hebben zij zich, naar Britsche opvatting, verbonden, dit niet te doen door vrijstelling der Amerikaansche schepen van kanaalrechten. De reden is, dat bij zulk een methode van subsidieering de kosten niet zouden worden betaald door de Vereenigde Staten, maar den handel der andere natiën.

Het plan bestaat toch, de Kanaalrechten te heffen tot dekking van de kosten van aanleg en onderhoud. Betaalt de Amerikaansche scheepvaart nu niets, dan moet de buitenlandsche scheepvaart zooveel meer betalen. En het is in strijd met het bestaande verdrag, dat de buitenlandsche handel zal moeten betalen ter subsidieering van de Amerikaansche scheepvaart. De protesten tegen de kanaalwet bedoelen dus volstrekt niet een inbreuk te maken op de vrijheid der Vereenig Staten om hun scheepvaart op een of andere wijze te bevorderen, maar wel om op te komen tegen een methode, die de kosten van deze staatsondersteuning niet op den staat zou doen vallen, maar op den buitenlandschen handel.

Ons dunkt nog steeds de voorgenomen weigering van den president der Vereenigde Staten om deze belangrijke kwestie aan de uitspraak van het Permanent Hof van Arbitrage te onderwerpen, een veeg teeken voor de soliditeit van het door hem ingenomen standpunt.

De nieuwe legerwet in Rusland.

Nu door het bezoek van den Franschen premier Raymond Poincaré te St. Petersburg, de vriendschapsbanden tusschen de Fransche Republiek en het Tsarenrijk, nauwer zijn toegehaald, een toehaling, die een overleg met den derden bondgenoot der „Triple Entente", Engeland, de concentratie der Fransche vloot in de Middellandsche Zee al vast ten gevolge heeft gehad, wenschen wij onzen lezers 'n globaal overzicht te geven omtrent het Russische leger, dat ingeval van een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland, bestemd is Oost-Pruisen binnen te rukken, ter ondersteuning van den Westerschen bondgenoot.

De laatste, derde Doema, heeft een nieuwe legerwet aangenomen, en de Keizer heeft onlangs die wet bekrachtigd.

De nieuwe Russische legerwet stelt den diensttijd in het algemeen voor de infanterie en rijdende artillerie op 3 jaren en voor de overige wapens op 4 jaren bij het staande leger vast. Daarop volgen voor ieder 7 jaren bij de reserve, eerste en tweede ban. Daarop komen de dienstplichtigen bij de landweer, waarbij ze tot en met hun 43ste jaar blijven.

Zij, die vrij van dienstplicht zijn, worden in 4 categorieën verdeeld. In de eerste categorie vallen de eenige zoons, kleinzoons of broeders, als zij de eenige valide verzorger van het gezin zijn. In de tweede categorie vallen de eenige zoons, wier vaders over de 50 jaar zijn en minder capabel tot het verdienen van het dagelijksch brood. In de derde en vierde categorie komen de dienstplichtigen, wier broeders òf in een oorlog gevallen zijn òf reeds dienst doen bij het staande leger.

Zij, die in de tweede tot de vierde categorie vallen, worden echter slechts dan vrij van dienst gesteld, als het recruten-contingent geheel voltallig is. Door deze nieuwe wet stijgt het contingent jaarlijks met 25.000—30.000 man.

Rusland kent geen vrijwilligers, maar tot dusver bestonden voor hen, die reeds zekere vooropleidingen gemaakt hadden, talrijke voorrechten en vrijstellingen. Deze zijn thans afgeschaft.

Slechts de geestelijken van alle godsdienstige richtingen zijn van den dienst bevrijd. Ook de bezoekers der hoogescholen moeten volle twee jaar dienen. Zij kunnen zich echter na het eerste jaar voor het officiers-examen opgeven, dat intusschen aanmerkelijk verzwaard is. Als zij door dit examen komen, worden zij tot onderofficier bevorderd, en gaan na beëindiging van het tweede jaar als officier in de reserve over.

De Russische legerautoriteiten verwachten groote voordeelen van den langeren diensttijd.

In vredestijd is het leger in 37 legerkorpsen onderverdeeld, waarvan er 27 in Europa, 3 in den Kaukasus, 2 in Turkestan en 5 in Siberië staan, ieder legerkorps heeft een gevechtsstaat van 32 000 man infanterie, 2000—4000 cavaleristen en 120 stukken geschut. In Europeesch Rusland en in den Kaukasus staan 1034 bataljons infanterie, 550 escadrons, 520 batterijen met 3700 stukken, waarvan de helft bespannen.

Gedurende de laatste jaren hebben de troepen over het algemeen nieuwe reglementen gekregen, waarin de ervaringen, in den Russisch Japanschen oorlog opgedaan, zijn vastgelegd. Zij zijn modern en komen over het algemeen genomen, overeen met de in Westelijk Europa heerschende inzichten, daar zij het er op willen toeleggen, de aanvoerders van alle rangen zelfstandig te maken en initiatief te verleenen.

Te hopen intusschen is het, dat de gelegenheid voor Rusland om de uitwerking zijner legerorganisatie in een Europeeschen oorlog te toonen ad Calendas Graecas zal verschoven worden.

Advertentien.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceiet de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga nflamación de las vías digestivas.

Carece por lo tanto de por la piedad esencial de todo alimento, la de ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el dceite de hígado de bacalao, cuya aropiedad de nutrir y fortalecer los prganismos débiles lo han hecho tan oecesario y tan justamente apreciano en todo el mundo.

DE HEER EN MEVROUW

Monsanto-Eskildsen

maken hierbij bekend de geboorte van hun dochtertje

Ida Magdalena Eskildsen.

St. Martin N. G., 20 Sept. 1912.

Dienst van den Landbouwkundige KOLONIE CURACAO.

Voorradg en aan de Politiewacht bij den Proeftun op Cas Chiquito te verkrijgen:

	per kan	
Kleine Mais (White Kafir) ...	25	ct
Jellow Branching Dourha.....	62½	„
Jeruzalem Corn........	62½	„
Shallu Sorghum........	65	„
Cuinea Corn (van Jamaica)	62½	„
White Amber Sorghum........	62½	„
Gooseneck Sorghum........	62½	„
Blankhull Kafir Corn........	62½	„
Boonen (Wowo Pretoe)........	50	„
Boonen (Boontje Color)........	65	„
Pinda (Maule's Extra Earliest Long Pod Bush Peanut).....	1.10	„
Pinda (Maule's Improved Ground Pea........	60	ct.
	Per KG.	
Alfalfa........	f 1.92½	„

De Landbouwkundige:

G. B. DUSSEL.

Curaçao, September 1912.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 19 OCT. — 2 NOV.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Venezuela	J Montero	19 October	Maracaibo	20 October	La Guayra
Prins Maurits	P Koningstein	23 „	New-York	24 „	Amsterdam
Merida	A Johanson	23 „	Maracaibo	24 „	Maracaibo
Venezuela	J Montero	22 „	La Guayra	22 „	Maracaibo
Caracas	Furst	22 „	La Guayra	23 „	New-York
Venezuela	J Montero	26 „	Maracaibo	27 „	La Guayra
Pr. Willem V	De Bruyn	26 „	Amsterdam	27 „	New-York
Maracaibo	G W Goodman	26 „	New-York	26 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	28 „	Maracaibo	28 „	La Guayra
Venezuela	J Montero	29 „	La Guayra	29 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	30 „	La Guayra	31 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	31 „	Maracaibo	31 „	New-York
Philadelphia	H Highborn	31 „	New-York	31 „	La Guayra
Venezuela	J Montero	2 Nov.	Maracaibo	3 Nov.	La Guayra
Pr. der Nederl.	J C Metus	3 „	New-York	4 „	Amsterdam
Città di Torino	A Poggi	25 Oct.	Genova	25 Oct.	Colón
Mexican	Gittins	22 „	Liverpool	23 „	Port Artur
Sachsenwald	H Illintse	24 „	Pto Colombia	25 „	Hamburg
Assyria	Meisner	24 „	Hamburg	24 „	Colon
J L Luckenbach	M Demer	24 „	New Port News	?	?

Schooners.	Aankomst.	van	Schooners.	Vertrek	naar
Juan Luis H	19 Oct.	Aruba	*Juan Luis H*	19 Oct.	Aruba
W. L. Swift A	20 „	Pto Rico	*Perla de Osama*	21 „	Sto Domingo
Saeta V	20 „	Barbados	*Saeta V*	23 „	Vela de Coro
Sofia H	20 „	Bonaire	*Margarita*	23 „	Aruba
Carlota H	22 „	Maracaibo	*Estelle H*	24 „	Aruba
Olga Lucila C	23 „	Aruba	*Estelle H*	25 „	Barbados
Margarita C	23 „	Pto Cabello	*Dreadnought H*	26 „	Sanchez
Estelle H	27 „	Aruba	*Juanita D*	28 „	Bovw. Eil.

24 Oct. is H M **ZEELAND** hier binnengevallen komende van Trinidad.
28 Oct. wordt hier de Engelsche kruiser **AEOLUS** verwacht.

Drukker:
B. L. BOGAERS.